

KRUKOWY (2) *ai*

o jasne.

sg m N krukowy (1). ◇ n N krukow(e) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „kruk” ‘Corvus corax L.’; pochodzący od kruka; corvinus, crocitus Mącz (2) :
Crocitus – Krukowe krakanie. Mącz 69a, 66c.*

*Cf **KRUCZY***

TG